

en Forandring her. Al Sparsommelighed, al Dygtiggørelse vil efter min Mening ufra-
 vigeligt føre med sig, at Jorden yderligere
 stiger i Pris, og den, der ikke er født som
 Jordejer eller med Kapital, vil, naar han
 med sine Sparepenge kommer for at søge
 sig eget Landbrug, fremdeles staa lige
 hjælpeløs der overfor. At der bør gøres
 noget i den Retning, have flere og flere af
 os faaet Øjnene op for, og vi ere ogsaa i
 nogen Grad inde derpaa, idet vi nu have
 vedtaget en Lov om Jernbaneskyld, og der
 er forelagt et Lovforslag — jeg ved ikke,
 hvad jeg skal kalde det — om Garnisons-
 skyld, hvorved en Del af de Værdier, som
 fremstaa uden Jordejernes Arbejde, skulle
 indgaa i Statens eller Kommunens Kasse.
 Jeg føler mig overbevist om, at hvis vi
 havde haft Øjnene oppe derfor for en Tid
 tilbage, vilde vi ikke staa i den sørgelige
 Nødvendighed, som vi gøre i Øjeblikket,
 at skulle forhøje vore Jernbanetakster. Thi
 de Værdier, der ved Jernbaner og lignende
 Foranstaltninger vilde være fremkomne,
 tror jeg vilde være tilstrækkelige til at
 dække Udgifterne dertil. Nu ere vi altsaa
 naaede saa vidt, at vi alle maa indrømme,
 at disse Værdistigninger ere saa iøjnefal-
 dende, at man ikke fremdeles kan lade
 dem gaa i private Folks Lommer. Men
 jeg skal, som sagt, ikke komme nærmere
 ind paa disse Spørgsmaal, en Forhandling
 herom hører nærmest hjemme, naar den
 Kommission, som nu bliver nedsat, kom-
 mer til Rigsdagen med sin Betænkning.
 Jeg har store Forventninger til denne
 Kommissions Arbejde, og jeg vil ønske, at
 den vil søge at faa disse Spørgsmaal løst
 til Bunds, saa at der til syvende og sidst
 maa kunne blive Enighed om, at Retten
 til Jord ikke alene er forbeholdt nogle en-
 kelte, men at den have vi alle. Dersom
 vi blive enige derom, føler jeg mig over-
 bevist om, at vi ogsaa nok skulle finde
 Midler til at naa dette Maal. Dermed
 skal jeg anbefale Forslaget paa det bedste.

Johan Knudsen: Under de sidste
 Forhandlinger her i Tinget om Oprettelse
 af Statshusmandsbrug hørte jeg til dem,
 som anbefalede den højtærede Landbrugs-
 minister at nedsætte en Kommission til at
 tage det særdeles vigtige Jordspørgsmaal
 under Overvejelse. Jeg kan derfor kun
 være den højtærede Minister taknemmelig
 for, at han har forelagt et Lovforslag i
 denne Henseende. Paa dette Tidspunkt
 ønsker jeg ikke at komme nærmere ind
 paa Forslagets Detailler, men vil kun sige,
 at Kommissionen efter min Mening ikke

er fyldig nok, og at det saaledes er en
 Fejl, at Tingets Højregupper ikke kunne
 blive repræsenterede i den. Efter Forsla-
 get skal Ministeren vælge Formanden,
 Næstformanden og 5 Medlemmer, og han
 faa altsaa meget stor Indflydelse paa
 Kommissionens Sammensætning. Det vil
 maaske ikke passe den højtærede Mini-
 ster at svare os paa, hvilken Kategori af
 Mænd han ønsker at vælge, men jeg vil
 udtale det Ønske, at den højtærede Mini-
 ster vil gøre sit til, at denne Kommission
 bliver saa alsidig sammensat som muligt,
 saa at de forskellige Anskuelser i videst
 muligt Omfang kunne komme til at gøre
 sig gældende i Betænkningen.

R. Christiansen: Det er fra alle
 Sider erkendt, at det foreliggende Lovfor-
 slag har sin naturlige Grund i den For-
 handling, der foregik her ved Statshus-
 mandslovens Behandling i 1908. Jeg finder
 ogsaa baade af den nævnte Grund, og fordi
 Jordspørgsmaalet stadig spiller saa stor en
 Rolle, som det gør, og der fra mange Sider
 vist ses lidt upraktisk paa den Sag, at det
 er fuldstændig i sin Orden, at hele dette
 Spørgsmaal undergives en saa grundig
 Behandling og Undersøgelse som muligt.
 Det er vel nærmest det, der har givet
 Tanken Løb, at man mener at ville ind-
 føre en Art Statsfæste i Stedet for Selv-
 ejendom af Jord til Husmænd. Der kunde
 for en flygtigere Betragtning synes at være
 noget selvmodsigende i, at man, samtidig
 med, at man nedsætter Kommissioner til
 Afløsning af alt nuværende Fæste, arbejder
 paa at indføre Fæste, ganske vist under
 en ny Form — men det er vel Tanken,
 at der ikke skal bruges saa megen Kapital til
 at give en Mand Fæstejord til et Husmands-
 brug som til at skaffe ham Ejendomsret til
 Jorden og for saa vidt kan der ligge en fuld-
 stændig rigtig Tanke til Grund for Bestræbel-
 sen, idet det er heldigt, at saa mange Stats-
 borgere som muligt komme i Besiddelse af
 Jord til Dyrkning. Jeg skal derfor i Almin-
 delighed anbefale Forslaget, idet jeg mener,
 at det er fuldstændig berettiget, at ikke
 alene dette Spørgsmaal, men ogsaa Eks-
 propriationslovgivningen i det hele kommer
 med ind under Kommissionens Behand-
 ling. Vi have en meget gammel Lov
 derom, og det forekommer mig at være
 klart — det viser sig ved enhver Ekspro-
 priation —, at man maa ønske tidssva-
 rende Ændringer i den.

Jeg skal slutte mig til, hvad der blev
 sagt af det ærede Medlem fra Grenaa
 (Pedersen-Nyskov). Det forekommer mig,